

Publicerad 2020-09-10 13:51 av Ingmar Hård

en storebrors ögon

Hans milda ögon ser på mig från fotografiet. Det har de alltid gjort.

Han är min storebror Staffan. Den bror jag aldrig fick möta, för jag föddes först året efter olyckan.

Och jag har alltid undrat om han hann tänka något medan han föll från fönstret på tredje våningen för att strax krossas mot stenläggningen därnere på gatan.

Men han viftade nog med sina tvåårsarmar under färden.

Och nu funderar jag över vem han kunde ha varit idag och över hur det hade känts för mig att vara hans lillebror.

Nästan åttio år senare.

Hur jag hade haft det med en storebror att ty mig till.

Men om sådant kan man intet veta.

Bara pröva att vårda en sorg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten